

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 132

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.477/2020. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea imobilului situat la adresa poștală str. Caraiman nr. 5, Bușteni, județul Prahova, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Casa Otto Schiel — corp C1, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B	2
254. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, privind modificarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008	3–6
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
341. — Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și <i>de minimis</i> , pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022	6–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 98 din 25 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea imobilului situat la adresa poștală str. Caraiman nr. 5, Bușteni, județul Prahova, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Casa Otto Schiel — corp C1, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B

Având în vedere Referatul de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii, înregistrat la Cabinet ministru cu nr. 8.089 din 10.12.2020, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. c) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Casa Otto Schiel — corp C1, imobil situat la adresa poștală str. Caraiman nr. 5, Bușteni, județul Prahova, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice PH-II-m-B-21182.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 15 decembrie 2020.
Nr. 3.477.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Casa Otto Schiel — corp C1, imobil situat la adresa poștală str. Caraiman nr. 5, Bușteni, județul Prahova

Coordonate puncte de contur

Punct	Coordonate STEREO '70 [m] — Nord —	Coordonate STEREO '70 [m] — Est —
0	434686,481	541908,645
1	434695,583	541880,493
2	434710,400	541866,735
3	434717,173	541852,341
4	434727,121	541836,255
5	434725,216	541763,230
6	434709,553	541752,011
7	434692,869	541738,828
8	434682,248	541718,356
9	434691,350	541714,123
10	434689,868	541708,619
11	434705,955	541711,794
12	434705,531	541693,379
13	434704,473	541689,569
14	434712,728	541664,593
15	434715,691	541655,491
16	434723,523	541658,878
17	434732,617	541647,994
18	434702,368	541618,879
19	434699,181	541605,538
20	434691,985	541603,421
21	434693,255	541599,399
22	434688,175	541596,859
23	434682,883	541594,954
24	434675,263	541612,099
25	434673,993	541618,026
26	434665,738	541618,449
27	434660,658	541645,754
28	434661,293	541658,454

Punct	Coordonate STEREO '70 [m] — Nord —	Coordonate STEREO '70 [m] — Est —
29	434653,250	541680,679
30	434658,965	541688,088
31	434649,016	541702,904
32	434643,725	541710,736
33	434640,973	541721,531
34	434640,126	541731,056
35	434639,068	541739,735
36	434628,061	541742,698
37	434618,536	541742,486
38	434602,238	541743,968
39	434582,764	541745,026
40	434582,341	541743,756
41	434575,144	541745,026
42	434568,583	541731,480
43	434549,956	541738,676
44	434535,774	541746,085
45	434547,204	541762,595
46	434554,824	541783,973
47	434560,116	541811,913
48	434566,466	541848,743
49	434575,568	541884,303
50	434590,808	541906,952
51	434615,361	541893,616
52	434625,521	541878,376
53	434634,835	541886,420
54	434661,293	541876,260
55	434672,723	541898,062
56	434680,978	541908,222
57	434686,481	541908,645

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind modificarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale pct. 12.2.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul III „Structura Contului general al datoriei publice” la punctul 4, punctul II va avea următorul cuprins:

„II. Alte garanții guvernamentale care se raportează în următoarea structură:

A. Garanții acordate pentru finanțări rambursabile contractate de operatorii economici:

1. în valuta tranzacției;
2. total: în euro
în lei

B. Garanții acordate pentru finanțări rambursabile contractate de autoritățile administrației publice locale:

1. în valuta tranzacției;
2. total: în euro
în lei

C. Garanții emise de România prin participarea la mecanisme de garantare sau instrumente de finanțare instituite la nivelul Uniunii Europene, începând cu anul 2020:

1. în valuta tranzacției;
2. total: în euro
în lei

D. Alte garanții emise de statul român conform prevederilor art. 119¹ din Legea nr. 311/2015:

1. în valuta tranzacției;
2. total: în euro
în lei

E. Total în valuta tranzacțiilor

F. Total: în euro
în lei

Datele din această situație se completează astfel:

— coloana 1 se completează cu numărul garanției, în ordinea acordării;

— coloana 2 se completează cu baza legală pentru acordarea garanției, cu denumirea beneficiarului garanției și a băncii sau instituției creditoare;

— coloana 3 se completează cu termenul de valabilitate a garanției;

— în coloana 4 se înscrie valuta de contract sau a tranzacției;

— coloanele 5 și 6 cuprind valoarea garanției emise în valuta de contract și, respectiv, în lei. Echivalentul în lei se va calcula la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi din perioada pentru care se face raportarea;

— coloanele 7 și 8 cuprind soldul finanțării rambursabile la începutul anului, în valuta tranzacțiilor și, respectiv, în lei. Aceste

date trebuie să corespundă cu cele raportate la finele anului precedent;

— în coloana 9 se înscriu tragerile efectiv primite în cursul anului de raportare, în valuta tranzacțiilor; pentru garanția de stat membru, la care se face referire la pct. 9.5 lit. (i), în coloana 9 se înscrie cumulat valoarea obligațiilor acumulate în cadrul garanției de stat membru (care derivă din fluxurile operaționale efectuate în cadrul împrumuturilor care fac obiectul garanției de stat membru), în anul de raportare, astfel cum sunt prezentate în raportarea/raportările transmisă(e) de Comisia Europeană; pentru garanțiile la care se face referire la pct. 9.5 lit. (ii) și (iii), în coloana 9 se înscrie valoarea integrală a garanțiilor emise, astfel cum sunt prevăzute în actele normative de aprobare, în valuta de contract;

— în coloana 10 se raportează rambursările de rate de capital efectuate în cursul anului de raportare, în valuta tranzacțiilor; pentru garanția de stat membru, la care se face referire la pct. 9.5, în coloana 10 se înscrie cumulat, în valuta tranzacțiilor, plățile efectuate de Ministerul Finanțelor în contul garanției de stat membru, reprezentând sumele executate de către UE din valoarea garanției, care reprezintă capital, pe măsura evenimentelor de neplată în cadrul împrumuturilor care fac obiectul garanției de stat membru, sume ce urmează a fi recuperate conform Acordului de garanție SURE;

— în coloana 11 se stabilește soldul final în valuta tranzacțiilor pentru fiecare instrument de datorie, ca diferență între soldul de la începutul anului (coloana 7) plus tragerile efectuate (coloana 9) și rambursările de rate de capital (coloana 10);

— în coloana 12 se înscrie contravaloarea în lei a soldului final, calculată la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi din perioada pentru care se face raportarea;

— în coloana 13 se completează suma în milioane lei plătită de Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, din fondul de risc;

— totalul în valută se completează astfel:

• în coloanele 5, 7, 9, 10 și 11 se înscrie soldul finanțărilor rambursabile, totalizat pe feluri de valute, și anume: dolar S.U.A., JPY, CAD, euro, lei etc.;

• în coloanele 6, 8 și 12 se înscrie totalul în lei rezultat din adunarea datelor respective;

— totalul în euro și în lei se completează în coloanele 5, 7, 9, 10 și 11 în euro, iar în coloanele 6, 8, 9, 10, 12 și 13 în lei;

• totalul în euro se stabilește astfel: pentru coloanele 5, 7 și 11, valutele se transformă în euro la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare, reprezentând raporturile de schimb dintre valutele respective și euro, excepție făcând creditele pentru care creditorul a comunicat echivalentul în euro la curs istoric, iar pentru coloanele 9 și 10 valutele se transformă în euro utilizând

raportul de schimb dintre cursul valutar mediu anual calculat ca medie aritmetică a cursurilor valutare medii lunare, calculate pe baza cursurilor valutare zilnice comunicate de Banca Națională a României pentru valutele respective, și cursul mediu anual pentru euro comunicat de Banca Națională a României;

- totalul în lei se calculează pentru coloanele 6, 8 și 12, utilizându-se cursul valutar comunicat de Banca Națională a

României și valabil în ultima zi a anului de raportare, iar pentru coloanele 9 și 10 se va utiliza cursul valutar mediu lei/euro comunicat de Banca Națională a României.”

2. **Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 10 februarie 2025.
Nr. 254.

ANEXĂ
(Anexa nr. 5 la normele metodologice)

— model —

SITUATIA
garanțiilor guvernamentale

I. Garanții guvernamentale acordate în baza legilor speciale

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

- A — sold la începutul anului;
- B — intrări garanții noi;
- C — ieșiri.

Nr. crt.	Acte normative în baza cărora au fost emise garanțiile	A	B	C	Din care:				Soldul la finele anului
					Anulări	Rambursări beneficiari	Execuții		
							Valoarea garantată aferentă execuției	Plata efectivă MF — lei —	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9 = 2 + 3 – 4
1	Act normativ a) garanții emise în lei (mii lei) b) garanții emise în valută (mii unități valută) c) echivalent lei (mii lei) Total general a) garanții emise în lei (mii lei) b) garanții emise în valută c) echivalent — în euro — în lei (mii lei)								

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

B — valuta de contract sau a tranzactiei;

D — valoarea garanției emise — suma (mil. lei);

F — soldul la începutul anului — suma (mil. lei);

H — rulajul în anul — rambursări (mil. valută);

J — soldul la finele anului — suma (mil. lei);

K — plăți efectuate de Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, din fondul de risc (mil. lei).

[illegible]

III. Garanții acordate de Exim Banca Românească — S.A. în numele și contul statului

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A — intrări;

B — ieșiri, din care:

C — anulări/diminuări/conversii/executări;

D — rambursări beneficiari;

E — valuta (milioane);

F — suma în milioane lei.

Nr. crt.	Tip garanție	Valuta garanției	Soldul garanției la începutul anului		Rulajul garanției în cursul anului de raportare în valută (milioane)				Soldul garanției la finele anului		Plăți efectuate de Exim Banca Românească — S.A. din fondurile statului (execuții) mil. lei
			Valută (milioane)	Suma în milioane lei	A	B	C	D	E	F	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	A. Garanții acordate în condiții de piață: — în valuta tranzacției — total: — în euro — în lei										
	B. Garanții acordate în cadrul schemelor de sprijin acordate conform cadrului european temporar de ajutor de stat: — în valuta tranzacției — total: — în euro — în lei										
	C. Total în valuta tranzacțiilor										
	D. Total: — în euro — în lei										

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și de *minimis*, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022

În temeiul art. 19 alin. (4) lit. e), art. 26 alin. (1) și al art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de către Plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul pentru modificarea și completarea Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și de *minimis*, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 422 din 2 mai 2022, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirățoiu

București, 31 ianuarie 2025.
Nr. 341.

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și de minimis, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 27 alin. (3) și art. 47 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Articol unic. — Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și de minimis, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 2 mai 2022, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (3), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) elaborează rapoartele și raportările necesare îndeplinirii obligațiilor României de stat membru al Uniunii Europene și orice alte rapoarte și studii în domeniul ajutorului de stat/de minimis, pe baza inventarului ajutoarelor de stat, a Registrului ajutoarelor de stat (RegAS), a datelor și informațiilor transmise de furnizori/administratori, respectiv a răspunsurilor primite la cererile de informații ale Consiliului Concurenței către furnizori/administratori, beneficiari, respectiv alte întreprinderi sau entități juridice;”

2. La capitolul VI, titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Obligațiile furnizorului/administratorului și beneficiarului de ajutor de stat/de minimis, precum și ale altor întreprinderi sau entități juridice”

3. După articolul 22 se introduce un nou articol, art. 221, cu următorul cuprins:

„Art. 221. — Întreprinderile sau orice alte entități juridice prevăzute la art. 27 alin. (3) din OUG nr. 77/2014 au obligația de a răspunde, în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, la orice solicitare de informații și documente necesare elaborării de către acesta a studiilor în domeniul ajutorului de stat/de minimis. Informațiile și documentele transmise trebuie să fie reale, corecte și complete. Termenul stabilit de Consiliul Concurenței nu poate fi mai mic de 5 zile lucrătoare.”

5. Punctul 16 din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:

„16. Beneficiarii și cuantumul ajutorului de stat/de minimis:

Nr. crt.	Beneficiarii de ajutor de stat/de minimis							Data semnării actului de acordare a ajutorului	Valoarea ajutorului de stat/de minimis — mii lei, din care:						Valoare credit/ garanție acordată
	Denumirea	CUI	Localitatea	Județul	Sectorul de activitate (cod CAEN)	Tip întreprindere (microîntreprindere, întreprindere mică, întreprindere mijlocie/ întreprindere mare)	Acționariat (românesc/străin/ mixt: majoritar românesc/majoritar străin/50% românesc și 50% străin)		În anul de raportare		În anul		În anul		
									(t)		(t-1)		(t-2)		
									surse de stat	fonduri europene	surse de stat	fonduri europene	surse de stat	fonduri europene	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9.1	9.2	10.1	10.2	11.1	11.2	12
1															
2															
TOTAL:															

În coloanele 1-5 se specifică toți beneficiarii de ajutor de stat/de minimis și datele acestora de contact. Pentru fiecare beneficiar se specifică și sectorul de activitate (prin codul CAEN — 4 cifre) în care operează. În cazul în care ajutorul de stat/de minimis se acordă pentru o altă activitate decât cea de bază, se specifică activitatea pentru care a fost acordat ajutorul.

— În coloana 6 se precizează tipul de întreprindere beneficiară (microîntreprindere, întreprindere mică, întreprindere mijlocie sau întreprindere mare), conform definiției din anexa nr. 2 la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratat, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 187 din 26 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare.

4. La articolul 24, alineatele (1), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Până la data de 31 martie 2027, furnizorii de ajutor de stat și/sau de minimis au obligația de a raporta Consiliului Concurenței datele și informațiile din fișa prevăzută în anexa la prezentul regulament. După această dată, pentru realizarea inventarului anual al ajutoarelor de stat și a raportării anuale către Comisia Europeană în vederea realizării scoreboardului european se vor folosi exclusiv datele și informațiile încărcate de către toți furnizorii de ajutor de stat și/sau de minimis în Registrul ajutoarelor de stat (RegAS), obligație de raportare stabilită potrivit prevederilor Regulamentului privind Registrul ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016, cu modificările și completările ulterioare, responsabilitatea încărcării corecte și complete a informațiilor revenind furnizorilor de ajutor de stat/de minimis, administratorilor și subadministratorilor respectivelor măsuri.

(3) Datele și informațiile cuprinse în anexa la prezentul regulament, necesare inventarierii ajutoarelor de stat și de minimis acordate de către autoritățile administrației publice locale, se raportează, cu respectarea termenului prevăzut la alin. (2), autorității de concurență, care asigură consultanță de specialitate în vederea completării acestora, cu sprijinul inspectorilor cu atribuții în domeniul ajutorului de stat din cadrul Direcției piețe de servicii și piețe locale.

(5) Raportările se transmit pe suport hârtie și în format electronic, însoțite de o adresă de înaintare semnată olograf/cu semnătură electronică calificată. Transmiterea în format electronic se realizează la adresa de e-mail raportare.ajutor@consiliulconcurenței.ro, în formatul editabil disponibil pe pagina web a Consiliului Concurenței (www.ajutordestat.ro, www.ajutordestat.eu, www.stateaid.ro și www.renascce.eu) — Utile/Formulare ajutor de stat/Formulare de raportare a ajutoarelor de stat.”

- În coloana 7 se precizează tipul acționariatului întreprinderii beneficiare (acționari/asociați români, străini sau mixt). În cazul acționariatului mixt se va menționa una dintre cele trei situații enumerate: majoritar românesc/majoritar străin/50% românesc și 50% străin.
- În coloana 8 se menționează data la care a fost semnat actul de acordare a ajutorului.
- În coloana 9 se scriu sumele primite (plătite), sub formă de ajutor de stat/*de minimis*, în anul respectiv, fără a se cumula cu anii anteriori. În coloana 9.1 se menționează sumele primite din surse de stat (buget național, local etc.), iar în coloana 9.2 se menționează sumele primite din fonduri europene.
- În coloanele 10 și 11 se scriu sumele primite, sub formă de ajutor de stat/*de minimis*, acordate în anii anteriori, cu eventualele corecții, defalcate în funcție de sursă, respectiv: surse de stat și/sau fonduri europene.
- În coloana 12 se menționează valoarea totală a creditului sau a garanției, în cazul în care măsura de ajutor de stat/*de minimis* este acordată prin intermediul unor asemenea instrumente.]”

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 98
din 25 noiembrie 2024

Dosar nr. 1.998/1/2024		
Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului	1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.998/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (<i>Regulamentul</i>). 2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. 3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament. 4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.797/118/2024* și de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.756/120/2023. 5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept. 6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept. 7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile. ÎNALTA CURTE, deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele: I. Titularii și obiectul sesizărilor 8. Tribunalul Constanța — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 23 august 2024, în Dosarul nr. 1.797/118/2024*,
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile	
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile	
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă	
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă	
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă	
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă	
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă	
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă	
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă	
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă	
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă	
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă	
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	

sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Este posibilă acordarea sporului pentru muncă suplimentară prevăzut de art. 21 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat, având în vedere dispozițiile art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022), și dispozițiile art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 34/2023 privind salarizarea și alte drepturi bănești cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale în anul 2023, precum și pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S. 31/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale (Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023)?”

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 20 septembrie 2024, cu nr. 1.998/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 25 noiembrie 2024.

10. La 9 octombrie 2024 s-a dispus conexarea la acest dosar a Dosarului nr. 2.176/1/2024, având ca obiect sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.756/120/2023, cu privire la dezlegarea chestiunii de drept referitoare la „calcularea drepturilor salariale ale reclamantilor (funcționari publici cu statut special — polițiști) cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite”.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 21. — Sporul pentru munca suplimentară

„(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate. (...)”

12. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*

Art. II. — „(...) (3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter

operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor

A. Dosarul nr. 1.797/118/2024*

13. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă, la 19 martie 2024, cu nr. 1.797/118/2024*, reclamantul X a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Unitatea Militară Y din cadrul Ministerului Apărării Naționale, obligarea pârâtei la plata orelor suplimentare efectuate în perioada 3 martie 2023-1 decembrie 2023.

14. În fapt, reclamantul a arătat că a fost angajatul pârâtei în funcția de șofer-caporal clasa 1, iar în baza raporturilor de muncă a desfășurat, în perioada menționată, un număr de 608 ore suplimentare, efectuate după programul normal de muncă și în timpul sărbătorilor legale, pentru care nu a fost remunerat și care nici nu au fost compensate prin acordarea de ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice.

15. *Pârâta Ministerul Apărării Naționale* a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

16. În fapt, a arătat că reclamantul a avut calitatea de soldat gradat profesionist (și nu personal civil), categorie profesională al cărei statut este reglementat de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 384/2006*) și a trecut în rezervă începând cu 31 decembrie 2023.

17. În perioada menționată în acțiune, reclamantul nu a făcut parte din categoriile de personal prevăzute de art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, neputând beneficia de majorări salariale pentru munca prestată peste programul normal de lucru, întrucât acesta a executat serviciul de pază, activitate care face parte din categoria serviciului interior, în sensul menționat în art. 7 din anexa la Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.20/2022 pentru aprobarea Regulamentului serviciului interior (*Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.20/2022*).

18. În luna iunie 2017, salarizarea militarilor era reglementată de Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/2016 privind salarizarea și alte drepturi cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale (*Ordinul nr. M.S. 31/2016*), care, în anexa nr. 8, cuprinde Norme metodologice privind acordarea majorării salariale pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care nu se lucrează, ce prevăd, la art. 4 lit. b), că majorarea salarială nu se acordă personalului militar pentru executarea serviciului interior (cum sunt și serviciile executate de reclamant).

19. Prin urmare, pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, în perioada 3 martie 2023-1 decembrie 2023, reclamantul nu a beneficiat de majorarea salarială de 75%, întrucât acesta a executat serviciul de pază, activitate care face parte din categoria serviciului interior.

20. Pârâta a mai precizat că aplicarea dispozițiilor anexei nr. 8 din Ordinul nr. M.S. 31/2016 a fost menținută prin ordine anuale emise de ministrul apărării naționale până la 10 februarie

2023, după care anexa a fost abrogată prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023.

21. Începând cu 1 ianuarie 2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023, majorarea salarială de 75% se acordă doar pentru personalul care, în anul 2023, se află în următoarele situații:

— pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează;

— pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, doar pentru executarea serviciului de luptă permanent; desfășurarea de activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut; situații de urgență.

22. Pârâțul a mai învederat împrejurarea că, pentru perioada 3 martie 2023-1 decembrie 2023, reclamantul a beneficiat de majorarea salarială de 75% pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, pentru un număr de 853 de ore.

23. La termenul din 12 august 2024, instanța de trimitere a pus în discuția părților, în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea prealabilă evocată mai sus.

24. Prin încheierea pronunțată la 23 august 2024 s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept care rezultă din dosar, precum și suspendarea cauzei.

B. Dosarul nr. 2.756/120/2023

25. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, la 20 iulie 2023, cu nr. 2.756/120/2023, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor din România „DECUS” — Filiala Dâmbovița, în numele membrilor săi, a chemat în judecată pe pârâțul Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița, solicitând instanței să dispună obligarea pârâțului la calcularea și la plata diferenței de drepturi salariale către reclamantii-polițiști, pentru orele suplimentare prestate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale, la care aveau dreptul și care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, pentru perioada 2020-2023, actualizate cu indicele de inflație; obligarea pârâțului la calcularea și plata diferenței de drepturi salariale către reclamantii-polițiști, pentru orele suplimentare prestate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale, când, potrivit legii, nu se lucrează, care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, prin cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru acestea, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari publici cu statut special peste programul normal de lucru, pentru perioada 2020-2023, sume actualizate cu indicele de inflație, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare de la data nașterii dreptului până la data plății efective.

26. În motivare, reclamantii — membri de sindicat au arătat că sunt funcționari publici cu statut special — polițiști și își desfășoară activitatea în cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Dâmbovița — Poliția Orașului Pucioasa și Poliția Municipiului Târgoviște.

27. Activitatea polițiștilor se realizează pe baza unor planificări lunare, dar aceștia sunt obligați, prin legea specială privind statutul polițistului, să se prezinte la serviciu în anumite situații, chiar dacă se află în timpul liber, evident cu compensarea corespunzătoare a orelor lucrate prin acordarea de timp liber plătit, dar și prin plata unor sporuri în situația în care orele lucrate au fost efectuate în zilele nelucrătoare.

28. Reclamantii au arătat că, potrivit planificărilor anexate, dată fiind natura serviciului polițienesc, au lucrat în zilele de repaus săptămânal, precum și în zilele de sărbători legale, când, potrivit legii, nu se lucrează, iar aceștia, verificând graficele privind activitatea desfășurată, au constatat că un număr de ore lucrate în aceste condiții nu au fost plătite de angajatorul Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița, acesta plătind, pe baza graficelor depuse, numai sporul de 75%, în condițiile în care nu au fost acordate zile libere plătite.

29. Înainte de a formula plângere la instanța de judecată, s-a solicitat, în scris, angajatorului să plătească orele lucrate în zilele nelucrătoare, conform graficelor lunare cu orele lucrate în zilele nelucrătoare, dar Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița a refuzat plata acestora.

30. Pârâțul Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

31. Pe fond, pârâțul a arătat că, pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se aplică prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*). Prin art. 142 din Codul muncii s-a prevăzut că, pentru munca din zilele nelucrătoare, se asigură compensarea cu timp liber corespunzător sau acordarea unui spor la salariul de bază.

32. Cu privire la solicitarea reclamantului de a se cumula majorarea de 75% din baza de calcul cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de polițiști în zilele în mod obișnuit nelucrătoare (zile de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează), aceasta poate fi acordată numai dacă sunt îndeplinite condițiile exprese prevăzute în Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 40/2018 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut (*Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 40/2018*), respectiv Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut (*Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019*).

33. În ședința publică din 25 septembrie 2024, tribunalul, din oficiu, a dispus sesizarea instanței supreme în procedura prevăzută de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și suspendarea judecării cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularii sesizărilor

A. Dosarul nr. 1.797/118/2024*

34. Instanța de trimitere a apreciat că, în concepția Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept față de cele prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

35. Astfel, tribunalul a constatat că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

37. Tribunalul a considerat că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât, din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reiese, cu evidență, că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

38. Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și a litigiilor de muncă, instanța de trimitere nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

B. Dosarul nr. 2.756/120/2023

39. Reclamanții, în calitate de funcționari publici cu statut special-polițiști, intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, deoarece sunt salariați potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, de la bugetul de stat.

40. Obiectul cauzei vizează drepturile salariale ale acestei categorii de personal plătit din fonduri publice, deoarece este vorba despre calcularea drepturilor salariale cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite.

41. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este permisă în cazul în care, asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă nu a mai statuat printr-o decizie pentru dezlegarea unei chestiuni de drept sau decizie de recurs în interesul legii. Instanța de trimitere a constatat că, până la acest moment, nu au fost formulate sesizări și nici nu s-au pronunțat decizii de către instanța supremă cu privire la această chestiune de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

42. Reprezentanții convenționali ai părților și-au expus punctul de vedere doar în privința admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că sesizările sunt admisibile, fără a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept.

VI. Punctul de vedere al completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

A. Dosarul nr. 1.797/118/2024*

43. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în Dosarul nr. 1.797/118/2024* a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 este rezultatul intervenției legiuitorului asupra prevederilor art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-

cadru nr. 153/2017, dispunând, pentru anul 2023, în privința muncii suplimentare efectuate peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și în privința muncii prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru, că aceasta se compensează numai cu timp liber corespunzător orelor lucrate în aceste condiții.

44. Sub imperiul art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, trebuie să beneficieze de majorarea de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții, pentru munca suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru doar acele categorii de personal expres prevăzute în textul legal, respectiv personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și polițiștii de penitenciare, doar dacă compensarea prin ore libere plătite nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

45. De majorarea salarială de 75%, începând cu 1 ianuarie 2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023, trebuie să beneficieze tot personalul care, în anul 2023, a desfășurat activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

46. De majorarea salarială de 75% pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, începând cu 1 ianuarie 2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023, ar trebui să beneficieze doar cei care desfășoară activitățile limitativ prevăzute de textul legal, adică execută serviciul de luptă permanent, desfășoară activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut sau în situații de urgență.

47. Tribunalul a mai arătat că ordinele ministrului apărării naționale au în vedere situația specială a personalului care desfășoară activități în cadrul Ministerului Apărării Naționale și dispozițiile sale trebuie aplicate cu prioritate, ele completându-se cu dispozițiile de drept comun.

48. Astfel, în situația unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu cu Ministerul Apărării Naționale au încetat și care nu s-a aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023, nefăcând parte din categoriile care au executat serviciul de luptă permanent, au desfășurat activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut și în situații de urgență, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru putea fi compensată doar cu timp liber corespunzător, atât timp cât aceasta a avut raporturi de muncă cu angajatorul.

B. Dosarul nr. 2.756/120/2023

49. Instanța de trimitere a apreciat că, prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în anul 2018, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se

lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora. Aceleași derogări au fost prevăzute și pentru anii 2018-2021, 2022, respectiv anul 2023, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021*) și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

50. În continuare, potrivit art. IV alin. (1) din Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (*Legea nr. 91/2017*), „*prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, munca suplimentară prestată începând cu 1 aprilie 2018 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare*”.

51. Astfel, raportat la prevederile legii speciale aplicabile prezentului litigiu, pentru munca suplimentară, respectiv pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit reglementărilor în vigoare, nu se lucrează, nu se pot acorda, în compensare, sume de bani, ci doar timp liber corespunzător.

52. De asemenea, poate beneficia de majorarea de 75% din solda de funcție/salariul de funcție, proporțional cu timpul efectiv lucrat, personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, astfel cum aceste activități sunt definite de art. 4 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 40/2018, respectiv art. 4 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019.

53. În ceea ce privește considerentele Deciziei nr. 65 din 26 octombrie 2020 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 13 ianuarie 2021 (*Decizia nr. 65 din 26 octombrie 2020*), tribunalul a reținut că instanța supremă a avut de analizat ipoteza acordării majorării salariale prevăzute de art. 8 și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017*) raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit

din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*), și art. IV alin. (1) și (6) din Legea nr. 79/2018 unei alte categorii de beneficiari decât reclamanții, respectiv funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, beneficiari cu privire la care dispozițiile legale nu prevăd condiția ca aceștia să aibă atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut.

54. În concluzie, personalul cu statut special care își desfășoară activitatea în domeniul ordinii și siguranței publice, categorie din care fac parte și reclamanții, poate beneficia de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție, proporțional cu timpul efectiv lucrat, doar pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, în exercitarea atribuțiilor pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

55. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanțele naționale au comunicat doar opinii teoretice exprimate de judecători.

56. Astfel, într-o opinie, s-a apreciat că nu este posibilă acordarea sporului pentru muncă suplimentară prevăzut de art. 21 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația în care reclamantul nu se încadrează în categoriile expres prevăzute de legiuitor prin art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. 34/2023 (Curtea de Apel Alba Iulia, Tribunalul București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași — Secția I civilă).

57. Într-o altă opinie, s-a apreciat că este posibilă acordarea acestui spor în situația în care munca suplimentară nu se poate compensa cu timp liber corespunzător (Tribunalul Teleorman, Tribunalul Vaslui).

58. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

59. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizărilor.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

60. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 ori ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

61. Prin *Decizia nr. 65 din 26 octombrie 2020*, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 13 ianuarie 2021, s-au statuat următoarele:

„*Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 31.418/3/2018, și, în consecință, stabilește că:*

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 8 și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. IV alin. (1) și (6) din Legea nr. 79/2018 este permisă cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru activitatea desfășurată de funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în

care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari peste programul normal de lucru, doar pentru orele efectiv lucrate ce depășesc durata normală a timpului de lucru potrivit art. 112 din Codul muncii. (...)”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

62. Judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizărilor conexe, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, lipsind cerința existenței unei chestiuni de drept reale, iar, în cazul primei sesizări, și a condiției de admisibilitate vizând legătura cu fondul cauzei.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

63. Temeiul prezentelor sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

64. Domeniul de reglementare al acestui act normativ este prevăzut, în mod expres, prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

65. În consecință, prevederile ordonanței de urgență se aplică, cu prioritate, în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant* — *legile speciale derogă de la cele generale*, urmând a se completa cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, astfel cum se statuează, expres, prin art. 4 din același act normativ, conform căruia „dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

66. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „Dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

67. Procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele

privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

68. Prima condiție este îndeplinită, deoarece:

- a) cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea înregistrată cu nr. 1.998/1/2024 se află în curs de judecată, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă;
- b) cauza în cadrul căreia a fost formulată sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.176/1/2024 se află în curs de judecată, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

69. Este îndeplinită și a doua condiție, deoarece ambele cauze au ca obiect stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, și anume personalul din cadrul Ministerului Apărării Naționale, respectiv din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

70. Nu este îndeplinită însă a treia condiție de admisibilitate, ce vizează existența unei chestiuni de drept, care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

71. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu se definește noțiunea „chestiune de drept”, însă lămurirea sensului acesteia se va face ținând seama de principiile prezentate de legiuitorul delegat în preambulul acestui act normativ și de necesitatea completării, conform art. 4 din ordonanța de urgență, a dispozițiilor speciale ale acesteia cu prevederile dreptului comun, cuprinse în Codul de procedură civilă, și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dată în interpretarea prevederilor de drept comun, jurisprudență care a dezvoltat noțiunea autonomă a „chestiunii de drept”, susceptibilă de interpretare pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

72. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, alături de alte principii prezentate, legiuitorul delegat a înțeles să țină seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

73. Așadar, rezultă, fără dubiu, ideea că procedura specială prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prezintă caracteristicile esențiale ale procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum aceasta este reglementată de dispozițiile de drept comun din art. 519-521 din Codul de procedură civilă, la care se adaugă diferențele specifice menționate, expres, în conținutul dispozițiilor actului normativ, referitoare la caracterul de noutate și instanța competentă care formulează sesizarea.

74. Mai mult, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care folosesc noțiunea de „chestiune de drept”, în preambulul ordonanței de urgență, legiuitorul delegat

folosește sintagma „chestiuni dificile de drept”, intenționând să accentueze astfel că doar chestiunile cu un anumit grad de dificultate în drept (și nu orice chestiuni de drept) sunt cele care pot forma obiectul procedurii speciale reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în acord cu întreaga jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dezvoltată începând cu anul 2013, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, care a instituit acest mecanism de unificare *a priori* a jurisprudenței instanțelor naționale.

75. În plus, potrivit art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, preambulul reprezintă unul dintre elementele constitutive ale actului normativ (alături de titlu, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului), fiind cel care enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării (conform art. 43 din aceeași lege).

76. Pe de altă parte, rațiunea instituirii condițiilor formale, anterior arătate, ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

77. În consecință, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie, în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1, obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice ipoteză în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății), pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat, în mod constant, în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

78. Într-un raționament contrar, s-ar ajunge la o delegare, nepermisă, a funcției jurisdicționale a judecătorului cauzei în favoarea instanței supreme, chemată astfel nu să dea dezlegări de principiu asupra unor chestiuni de drept dificile, ci să dea rezolvare unor raporturi juridice concrete, aplicând norma de drept asupra situațiilor factuale concrete.

79. Referitor la cerința existenței unei chestiuni de drept reale, dificile, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au reținut următoarele:

a) chestiunea de drept care necesită, cu pregnanță, a fi lămurită prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (deciziile nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017; nr. 18 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 17 aprilie 2018; nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 59; nr. 45 din 7 iunie 2021, precitată,

paragraful 46; nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021, paragraful 41; nr. 74 din 18 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.174 din 13 decembrie 2021, paragraful 42);

b) chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie o chestiune care ridică serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei (deciziile nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65; nr. 62 din 24 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 30 octombrie 2018, paragraful 37; nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 61; nr. 45 din 7 iunie 2021, precitată, paragraful 37);

c) pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42; nr. 62 din 24 septembrie 2018, precitată, paragrafele 38, 39 și 41; nr. 32 din 30 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 26 iunie 2020, paragraful 50; nr. 45 din 7 iunie 2021, precitată, paragraful 37; nr. 50 din 14 iunie 2021, precitată, paragraful 41; nr. 74 din 18 octombrie 2021, precitată, paragraful 42). Sub acest aspect, s-a reținut că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege (Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, precitată, paragraful 46).

80. Cu privire la *sesizarea Tribunalului Constanța — Secția I civilă, înregistrată cu nr. 1.998/1/2024*, chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept, născută dintr-un text incomplet sau neclar, susceptibil de interpretări contradictorii, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii hotărârii prealabile. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt art. 21 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, conform căruia, „în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate”; art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, conform căruia, „prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților

deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare”; respectiv art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023, al cărui conținut nu poate fi redat în cuprinsul prezentei decizii, având caracter secret.

81. Aceste texte de lege sunt clare, nefiind susceptibile de interpretări diferite sau contradictorii, aspect ce reiese din încheierea de sesizare în care instanța de trimitere a interpretat dispoziția legală în discuție, fără nicio dificultate, reținând că, pentru anul 2023, munca suplimentară se compensează numai cu timp liber corespunzător orelor lucrate, iar de majorarea de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, în cazul muncii desfășurate peste programul normal de lucru, beneficiază doar categoriile de personal prevăzute în art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022. Totodată, a concluzionat, din perspectiva art. 5 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34/2023, că, începând cu 1 ianuarie 2023, de majorarea salarială de 75% trebuie să beneficieze tot personalul care, în anul respectiv, a desfășurat activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, iar, pentru ipoteza muncii suplimentare efectuate peste durata normală a timpului de lucru și care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, de majorarea salarială de 75% beneficiază doar cei care desfășoară activitățile limitativ prevăzute în art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022.

82. Așadar, verificarea premiselor sesizării relevă faptul că aceasta nu pune în discuție o dificultate de interpretare punctuală a normelor de drept indicate în actul de sesizare, de natură să necesite intervenția instanței supreme, ci urmărește, mai degrabă, o validare a opiniei exprimate de instanța investită cu soluționarea cauzei.

83. Pe de altă parte, cum s-a arătat deja, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate supune dezbaterii doar o problemă de aplicare a dispozițiilor legale la situația concretă dedusă judecării, întrucât această operațiune aparține, exclusiv, instanței investite cu soluționarea cauzei.

84. Or, într-o astfel de manieră a procedat instanța de trimitere, care, fără să aibă vreun echivoc asupra normelor de drept aplicabile litigiului, a supus dezlegării instanței supreme cazul punctual cu care a fost investită, și anume acela al reclamantului care, la data înregistrării cererii de chemare în judecată, încetase raporturile de muncă cu pârâtul, prin trecerea în rezervă la 31 decembrie 2023.

85. A rezolva pretinsa chestiune preliminară de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul hotărârii prealabile, ar constitui, în cele din urmă, chiar un act de judecată a speței, prin aplicarea normelor incidente la situația de fapt, ceea ce este nepermis în cadrul prezentei proceduri de unificare.

86. Nu în ultimul rând, chestiunea pentru care s-a formulat întrebarea prealabilă nu are legătură cu soluționarea, pe fond, a cauzei, întrucât, deși, la data introducerii cererii de chemare în judecată pe rolul primei instanțe, reclamantul încetase

raporturile de muncă cu angajatorul, în perioada pentru care s-a solicitat recunoașterea majorărilor salariale se afla în activitate (3 martie-1 decembrie 2023), fiind trecut în rezervă începând cu 31 decembrie 2023. Ca atare, încetarea raporturilor de muncă dintre angajat și angajator la data promovării demersului judiciar nu reprezintă un impediment pentru soluționarea pretențiilor reclamantului, răspunsul la întrebarea prealabilă nefiind astfel relevant.

87. Prin sesizarea conexă înregistrată cu nr. 2.176/1/2024, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a solicitat instanței supreme să lămurească chestiunea privind „calcularea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici cu statut special — polițiști) cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite”.

88. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt art. 21 alin. (1) și alin. (2), conform cărora: „Art. 21. — (1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.”

89. Chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă chestiune de drept. Textele de lege a căror interpretare se solicită sunt clare, nefiind susceptibile de interpretări contradictorii, fiind necesară realizarea unui simplu raționament judiciar, prin analiza sistematică a textelor legale apreciate ca fiind relevante în cauză.

90. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 44 din 12 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 19 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că problema de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să decurgă din interpretarea unei dispoziții legale, iar nu din aplicarea acesteia la circumstanțele particulare ale speței, operațiune ce constituie atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei.

91. Dacă prin sesizarea formulată nu se urmărește însă stabilirea înțeleșului sau a conținutului normei, ci, pornindu-se de la un anumit rezultat al interpretării sistematice a dispozițiilor legale, se are în vedere doar aplicarea normei, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie dispusă în cauză, sesizarea este inadmisibilă.

92. În sesizarea ce face obiectul analizei de față, instanța de trimitere nu urmărește identificarea conținutului conceptual al normelor, ci stabilirea modului de aplicare a acestora la situația de fapt din speță, operațiune ce excedează atribuțiilor completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

93. De altfel, împrejurarea că instanța de trimitere nu are niciun fel de dificultate în legătură cu interpretarea textelor de lege rezultă, cu pregnanță, și din conținutul încheierii date în îndreptarea încheierii de sesizare, raționamentul expus raportându-se la prevederile legii speciale aplicabile litigiului

[art. IV alin. (1) din Legea nr. 79/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022], din a căror interpretare realizată de prima instanță s-a reținut că, pentru munca suplimentară, respectiv pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit reglementărilor în vigoare, nu se lucrează, nu se pot acorda, în compensare, sume de bani, ci doar timp liber corespunzător.

94. De asemenea, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a considerat că poate beneficia de majorarea de 75% din solda de funcție/salariul de funcție, proporțional cu timpul efectiv lucrat, personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, astfel cum aceste activități sunt definite de art. 4 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 40/2018, respectiv art. 4 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019.

95. Din considerentele expuse anterior, urmare a constatării neîndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale, iar, în cazul primei sesizări, și a condiției de admisibilitate vizând legătura cu fondul cauzei, în temeiul art. 2 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizările conexate se vor respinge, ca inadmisibile.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă, în Dosarul nr. 1.797/118/2024*, privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Este posibilă acordarea sporului pentru muncă suplimentară prevăzut de art. 21 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat, având în vedere dispozițiile art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 34/2023 privind salarizarea și alte drepturi bănești cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale în anul 2023, precum și pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S. 31/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale?”

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.756/120/2023, privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Calcularea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici cu statut special — polițiști), cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 noiembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

